

Zakaj se Furs o računu in obrestih pri Trade Republicu moti

In zakaj bi morale biti obresti na računu pri Trade Republicu oproščene plačila davka po 82. členu zakona o dohodnini, torej kot obresti na pozitivnem stanju na računu pri izvajalcu plačilnega prometa.

Ivan Kranjec

18.02.2025 12:00

Čas branja: 6 min

Furs je objavil, da obresti na pozitivno stanje pri banki Trade Republic niso oproščene dohodnine po 82. členu zakona o dohodnini, ker (po njihovem) tak račun ni »plačilni račun« oziroma Trade Republic ni izvajalec plačilnega prometa. So pa oproščene davka po 133. členu zakona o dohodnini, po katerem so oproščene obresti na depozite v evropskih bankah in hranilnicah, čeprav ne gre za depozit. Več lahko preberete v članku **Furs se je odločil: katere obresti na računu pri Trade Republicu ne bodo obdavčene.**

Najprej glede definicij:

- Odkar je Trade Republic dobil polno bančno licenco decembra 2023, ima vsak uporabniški račun pri Trade Republicu svoj IBAN.
- Definicija IBAN iz evropske uredbe SEPA (uredba (EU) št. 260/2012) je: »IBAN« pomeni mednarodno identifikacijsko številko plačilnega računa, ki nedvoumno določa posamezni plačilni račun v državi članici, katerega sestavine je določila **Mednarodna organizacija za standardizacijo (ISO)**.

- Tudi definicija »plačilnega računa« iz 4. člena, 12. točke direktive PSD2 (direktiva (EU) 2015/2366), ki je prenesen v 12. člen slovenskega ZPlaSSIED, pravi: »plačilni račun« pomeni račun, voden v imenu enega ali več uporabnikov plačilnih storitev, ki se uporablja za izvrševanje plačilnih transakcij.
- Pri čemer pa »plačilne transakcije« iz 4. člena, 5. točke direktive PSD2 pomenijo: »dejanje pologa, prenosa ali dviga sredstev, ki ga odredi plačnik ali v njegovem imenu prejemnik plačila neodvisno od osnovnih obveznosti med plačnikom in prejemnikom plačila«.

Furs dejansko s pojasnilom prihaja tudi v nasprotje sam s sabo. Po eni strani od ljudi zahteva, da morajo odprtje računa pri Trade Republicu v osmih dneh prijaviti na Furs, ker gre za »plačilni račun v tujini« (vprašanje št. 1 **tukaj** ter 17. točka drugega odstavka 49. člena ZFU). Po drugi strani trdi, da račun pri Trade Republicu ni »plačilni račun«. Namreč – če trdi, da Trade Republic ni izvajalec plačilnega prometa, potem trdi tudi, da računi pri tej banki niso plačilni.

Če bi držalo, da račun pri Trade Republicu ni »plačilni račun«, potem zanj tudi ne bi obstajala obveznost prijave na Furs!

Kaj pa sodba, na katero se sklicuje Furs?

Furs je za Finance pojasnil: glede vprašanja, kaj šteje za plačilni račun, je sodišče EU v zadevi **C-191/17** kot odločilno merilo za opredelitev računa kot plačilnega opredelilo možnost opravljanja vsakodnevnih plačilnih transakcij s takega računa, vključno z možnostjo izvršiti plačilne transakcije tretjim osebam ali prejeti transakcije od tretjih oseb. Če takih plačilnih transakcij z računa ni mogoče opraviti neposredno, temveč je za njihovo izvedbo nujna

uporaba vmesnega računa, ni mogoče govoriti o plačilnem računu v smislu direktive o plačilnih storitvah 2 (PSD2) in obrnjeno.

Tudi sodba C-191/17, na katero se sklicuje Furs, je povzeta povsem narobe. Sodba namreč govori o vprašanju, ali se kot »plačilni račun« lahko šteje tudi varčevalni račun s sredstvi, do katerih lahko dostopaš edino tako, da ta sredstva najprej nakažeš z varčevalnega računa na svoj tekoči račun (ki je vnaprej definiran), ne moreš pa do njih dostopati neposredno (to je ne moreš dvigniti gotovine, ne moreš plačevati s kartico ...).

Sodišče se je torej ukvarjalo z vprašanjem, ali varčevalni račun, s katerega je transakcije pologa in dviga mogoče opravljati zgolj prek vnaprej določenega tekočega računa stranke (imenovanega referenčni račun), sodi pod pojem »plačilni račun« (18. točka sodbe).

Dejansko je sodišče presojalo situacijo, kakršna trenutno velja za produkt Savings pri N26 (več o tem na koncu prispevka).

Račun pri Trade Republicu omogoča plačila

Najprej je treba poudariti, da račun pri Trade Republicu omogoča neposredna plačila in vsakdanjo uporabo. Z njega lahko dvignemo gotovino na bankomatu, z njega tudi lahko plačujemo dnevne stroške z uporabo debetne kartice. Za dostop do sredstev ali za porabo sredstev na računu torej ni pogoj neka vmesna faza, v kateri bi se zahtevala aktivnost uporabnika oziroma v kateri pride do prenosa sredstev med varčevalnim računom in vnaprej definiranim tekočim računom uporabnika, preden se zgodi poraba (primerjajte s 23. in 32. točko zgornje sodbe).

Tudi sodišče v 30. in 31. točki sodbe lepo razloži, da možnost polaganja sredstev na plačilni račun, možnost dviga gotovine s plačilnega računa ter

možnost izvršitve plačilne transakcije tretjim osebam (na primer plačilo s kartico) pomenijo bistvene okoliščine, da gre za »plačilni račun« v smislu 4. člena, 14. točke takratne direktive o plačilnih storitvah 2007/64/ES – PSD1 (zdaj je to 4. člen, 12. točka direktive (EU) 2015/2366) – PSD2).

Vse te okoliščine in funkcionalnosti so pri računu, ki ga ponuja Trade Republic, izpolnjene. Edina vrsta transakcije, ki je Trade Republic ne dopušča, so neposredna nakazila tretjim osebam ali od tretjih oseb (lahko pa vseeno izvajaš nakazila in prejemaš nakazila s svojih lastnih računov pri drugih bankah – torej je funkcionalnost SEPA vseeno omogočena, le da v omejenem obsegu, nikakor pa ni vezana na en sam referenčni račun pri isti banki kot v sodbi C-191/17). Vendar pa tukaj po mojem mnenju ne gre za omejitve glede na vrsto računa, temveč zgolj za omejitev ene od funkcionalnosti »plačilnega računa«, ki pa v bistvenem ne spreminja njegovega najema in uporabnosti.

Sodba v 28. točki tudi direktno pravi: »Treba je tudi poudariti, da je v uvodni izjavi 12 direktive o plačilnih računih med drugim navedeno, da so varčevalni računi izvzeti s področja uporabe te direktive, saj ne pomenijo plačilnih računov, razen kadar se lahko uporabljajo za opravljanje vsakodnevnih plačilnih transakcij.« In glede na to, da se račun pri Trade Republicu lahko uporablja za vsakodnevne transakcije (dvigi gotovine, plačila s kartico), že po definiciji ne gre za varčevalni račun, temveč za plačilni račun, ki pa ima (po splošnih pogojih banke) omejene nekatere funkcionalnosti.

Dodatno je treba poudariti tudi, da je sodba C-191/17 govorila o varčevalnem računu, ki je imel na drugi strani le en fiksni »povezani« oziroma »referenčni« tekoči račun pri isti banki, na katerega in s katerega so se lahko nakazovala sredstva (podobno, kot to velja za produkt Savings pri N26).

Račun pri Trade Republicu pa (poleg plačevanja s kartico in dvigovanja gotovine na bankomatu) omogoča neposredna nakazila na vse račune, ki se glasijo na isto ime lastnika, tudi če so odprti pri drugih bankah.

Tudi **evropska komisija** je že leta 2008 v zvezi z definicijo »payment accounts vs. savings account« povedala ([link](#)):

»Savings accounts where the holder can place and withdraw funds without any additional intervention or agreement of his payment service provider should be considered as payment accounts within the meaning of the PSD.« Oziroma: »Za plačilne račune v smislu direktive PSD je treba šteti račune, pri katerih lahko imetnik polaga in dviguje sredstva brez kakršnega koli dodatnega posredovanja ali soglasja svojega ponudnika plačilnih storitev.«

ter

»A saving account where the holder can place funds whenever he wants, without having to sign a new contract for each new placement, and is also able to withdraw funds whenever he likes without any restrictions (e.g., penalties for not having respected the term agreed or administrative charges) should be considered as payment accounts for the purposes of the PSD. In the case of the fixed term deposits, once the payment service user has made a lump sum deposit, he cannot make any withdrawals from the account until maturity without incurring in loss of interest or other penalties as agreed in the contract (e.g., closure of the account).«

Oziroma: »Varčevalni račun, na katerega lahko imetnik polaga sredstva, kadarkoli želi, ne da bi mu bilo treba za vsak nov polog podpisati novo pogodbo, poleg tega pa lahko brez kakršnihkoli omejitev (na primer kazni zaradi neupoštevanja dogovorjenega roka ali administrativnih stroškov) dviguje sredstva, kadarkoli želi, je treba za namene PSD šteti kot plačilni račun. V primeru vezanih depozitov uporabnik plačilnih storitev, ko enkrat izvede

polog, ne more več dvigovati z računa do zapadlosti brez izgube obresti ali drugih kazni, dogovorjenih v pogodbi (na primer zaprtje računa).«

Definicija »payment accounta« oziroma plačilnega računa se iz PSD1 v PSD2 ni spremenila.

Glede na to bi se torej račun pri Trade Republicu moral šteti za »plačilni račun« v smislu PSD1 in PSD2.

Mimogrede: nadzor nad delovanjem Trade Republica opravlja **BaFin** (nemški finančni regulator) na podlagi nemškega zakona o nadzoru plačilnih storitev. Dvomim torej, da pri Trade Republicu ne gre za izvajanje »plačilnih storitev« in da ne gre za »plačilne račune«, kot to trdi Furs.

Primerjava z N26

Naj na koncu zadevo primerjam še z N26:

- N26 Savings vam za varčevanje odpre ločen račun. Formalno je to sicer plačilni račun v smislu uredbe SEPA in PSD2 (saj ima svoj ločeni IBAN), a gre po vsebini za varčevalni (in ne plačilni) račun, ker do sredstev na njem lahko dostopaš edino tako, da si jih nakažeš nazaj v svoj »main account« oziroma glavni račun. Ta je tudi vaš edini »referenčni račun« za nakazilo sredstev in ima lasten IBAN. Z računa Savings ne moreš dvigovati gotovine, ne moreš plačevati s kartico in ne moreš nakazovati niti na svoje račune pri drugih bankah, zato se upravičeno obravnava kot varčevalni račun. To je tudi situacija iz sodbe C-191/17. Računa Savings vam zato Fursu ni treba prijavljati, saj zaradi omejene funkcionalnosti ne gre za »plačilni račun« v smislu PSD2.
- Po drugi strani pa vam Trade Republic omogoča dvige gotovine, plačila s karticami in celo nakazila na druge banke neposredno z vašega edinega

računa pri njih. Račun morate prijaviti Fursu oziroma to Furs od vas celo zahteva.

Od kod torej Fursu ideja, da sta ta dva produkta primerljiva? In zakaj na Fursu glede obveznosti prijave računa po zakonu o finančni upravi trdijo, da je Trade Republic »plačilni račun«, glede plačila davka po zakonu o dohodnini pa trdijo, da ni »plačilni račun«?

Obresti bi morale biti oproščene – in to vse

Osebnostno še vedno menim, da so obresti, dosežene na Trade Republicu (ne glede na njihovo višino), obresti na pozitivno stanje na transakcijskem računu pri izvajalcu plačilnega prometa, od katerih se po 2. točki 82. člena ZDoh-2 dohodnina ne plačuje. Tukaj tudi ni omejitve oprostitve za obresti do tisoč evrov, kot je za obresti na depozite po 133. členu zakona o dohodnini.

**Ivan Kranjec je partner pri odvetniški družbi CMS Reich-Rohrwig Hainz.*

Preberite tudi

- **Furs se je odločil: katere obresti na računu pri Trade Republicu ne bodo obdavčene**
 - **Na računih v tujini imamo Slovenci že tri milijarde evrov, največ v Avstriji**
 - **Katere obresti pri Trade Republicu bi lahko Furs celo v celoti obdavčil? Kakšen davek plačate za obresti pri eToro, Interactive Brokers ...?**
-